

ZAGRODA NR 13

Na początku XIX w. gospodarstwo należało do chłopca Joachima III Albrechta. Od 1868 r. zagroda była w posiadaniu Martina II Albrechta i jego żony Henrietty z d. Albrecht. Na przełomie lat 1891/1892 stanowiła własność chłopca Wilhelma Schulza oraz jego żony Albertiny z d. Albrecht. Siedlisko w 1922 r. przeszło w posiadanie chłopca Friedricha II Albrechta i jego żony Berty z d. Schulz. W 1947 r. w zagrodzie mieszkali Maria i Jan Bajorowie.

Zabudowania w tym miejscu istniały już w XVIII w. Na początku XIX w. znajdowało się tutaj duże gospodarstwo, do którego przynależała niewielka przylegająca od wschodu zagroda robotników rolnych. W 1826 r. wybudowano zachowaną do dnia dzisiejszego stodołę, czego dowodzi znajdująca się nad wrotami belka z napisem „Joachim Albrecht B. Herr Friedrich Schmid B. Mstr (1)3 July 1826”. W 1855 r. wzniesiono stojący do dziś budynek bramny, o czym świadczy mieszcząca się nad wrotami belka z napisem: „B.H.J. Albrecht B.M.T. Groth. den 1ten Juni in Jahr 1855”. Ów obiekt został wybudowany z wykorzystaniem elementów pochodzących ze starszego budynku. Dowodem na to jest belka z inskrypcją: „x MAR x BH x JBRM ANNO 1786 x DEN 11 JULI”, obecnie pełniąca funkcję słupa w południowej ścianie przejazdu. W połowie XIX w. w skład zabudowań wchodziło sześć budynków, m.in. dom mieszkalny i budynek bramny. W drugiej połowie XIX w. wybudowano obecny dom. Pod koniec XIX w. zmieniono konstrukcję północnej części budynku bramnego – ze szkieletowej na murowaną z cegły oraz rozbudowano stodołę, powiększając ją o jedno klepisko i siasiek, a także dodatkowo tworząc w niej murowaną część inwentarską od północy. Rozbudowę stodoły potwierdza oznaczenie roku 1896 znajdujące się na szczytowej ścianie części inwentarskiej. W podobnym okresie powstał również budynek inwentarski. W 1910 r. w skład zagrody wchodziły: dom z podwórkiem i przydomowym ogródkiem, stodoła z częścią inwentarską, budynek bramny, budynek inwentarski, dom chlebowy, drewnitnia z parownikiem oraz wozownia. W roku 1937 wybudowano spichlerz. W 1945 r. z całości wyodrębniono przynależącą zagrodę robotniczą nr 12.